

MINISTRANTSKÁ parta s DOBRÝM KNĚZEM

Milí ministranti, vracíte se rádi domů? Já také, i když už nejsem mladý a zdánlivě tam na mě nikdo nečeká. Tatínek zemřel před dvaceti lety, maminka před třemi. Když tedy přijedu do rodného Hlinska, pomodlím se na jejich hrobě a krátce se zastavím v tamním kostele. Kleknu si

většinou vzadu u mříže a dívám se ke svatostánku. Vždycky si při tom uvědomím, že na oltáři toho přes den prázdného kostela, kde jsem odmalička ministroval, je stále tentýž Pán jako před padesáti lety. A vzpomínám, kolik nezasloužených darů se mi tady dostalo.

Rodiče mě sem přinesli ke křtu, vybavují si svou první zpověď i svaté přijímání a biřmování. Právě tady se zrodilo také moje kněžské povolání a nejen moje – z party kluků, kteří jsme v tom malém městečku na Vysočině ministrovali, nás bylo vysvěceno na kněze sedm nebo osm.

Na začátku toho všeho bylo právě to ministrantování. Pan farář se nám ministrantům věnoval, pořádal setkání, táboračky na farní zahradě, starší ministranti organizovali společné výlety nebo poutě. Všichni jsme se starali o kostel, připravovali liturgii, zvláště nás to bavilo o nedělích a velkých svátcích. Předháněli jsme se, komu pan farář svěří významnější úkol, kdo přijde dřív, aby kostelníkovi pomohl s přípravou mše svaté.

Když dnes klekám u té mříže, vzpomínám i na ostatní kněze z naší ministrantské party. Ani oni neváhají, když se jich někdo zeptá, kde své povolání uslyšeli poprvé. V hlineckém kostele, kde se pan farář ministrantům tolik věnoval.

Chtěl bych vám popřát – at' už vaše životní povolání bude jakékoliv, abyste měli z ministrantování stejný užitek jako já a moji přátelé. Právě díky službě u oltáře jsem si zamiloval mši svatou i další svátosti. A když dnes sloužím velikou pontifikální bohoslužbu v královéhradecké katedrále či na jiném místě, stále čerpám z toho, co mi Pán daroval v malém hlineckém kostelíku.

Rád vám všem žehnám.
+ Jan Vokál, biskup královéhradecký

Foto: Roman Albrecht – Člověk a víra

OBSAH	SPOLEČNÉ STRÁNKY	
	Slovo otce biskupa.....	2
	Bouře v mozku.....	2
	Setkání mládeže v Olomouci.....	4–5
	STRÁNKY PRO MAZÁNKY	
	Komiks pro nejmenší.....	6–7
	Jak je to u vás?.....	8
	Drž se dobrého.....	9
	STRÁNKY PRO MAZÁKY	
	Nový kamarád.....	10
Vyhlášení vítězů.....	10	
Székesfehérvár.....	11	
Ferda Kuliferda.....	12	
Umělá inteligence.....	13	
The Core.....	14–17	
STRÁNKY PRO BORCE		
Nejhorší narozeniny.....	18	
Posedlý zlými duchy.....	18	
Kdo chce vést, musí být veden.....	19	
Mauretanie.....	20	
Astro okénko.....	21	
Zemětřesení.....	21	
SPOLEČNÉ STRÁNKY:		
Čas návratu.....	22	
Otec Neumann.....	23	
Automobilky H.....	24	

Tarsicius, časopis pro kluky u oltáře

Ročník XXI; číslo 9 (184); vydáno 31. 8. 2017; uzávěrka soutěží 20. 9. 2017; vychází 11× ročně; náklad 4 500 výtisků; vydává Občanské sdružení Tarsicius, Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec n. N.; IČO 26583216; web: www.tarsicius.cz; e-mail pro objednávky: objednávky@tarsicius.cz; e-mail do redakce: redakce@tarsicius.cz; šéfredaktor: Štěpán Pospíšil; redakce: otec Jiří Kaňa, Marika Pavienská, Jan Lukeš, Zbyněk Pavienský; titulní foto: Dominik David – Člověk a víra; administrativní: Vydavatelství IN s.r.o. – tel. 480 023 407 – objednávky, změny, (Emilka Šilhánová, Martina Kupcová); jazyková spolupráce: PhDr. Alena Palčová, Lucie Pánková; grafická úprava a sazba: Petr Hudeček; tisk: VH print; MK ČR E 7944, ISSN 1212-091X. Číslo účtu pro dobrovolné finanční dary: 22 00 03 25 24 / 2010. Náklady na jeden výtisk včetně poštovního přibližně 35 Kč. Neprodejné.

Dva Noví APOŠTOLŠTÍ NÁSTUPCI

Foto: Pavel Langer – Člověk a víra

Na slavnost sv. Cyrila a Metoděje obdržela olomoucká arcidiecéze krásnou informaci, a to že dva její kněží byli povýšeni k biskupské službě jako pomocní biskupové této místní církve. Jsou to Mons. Antonín Basler a Mons. Josef Nuzík. Biskupská konsekrace se uskuteční se v sobotu 14. října 2017 při mši svaté od 10.00 v olomoucké katedrále sv. Václava. Je to velká radost celé církve v naší vlasti. Novým biskupům vyprošujeme dary Ducha Svatého a těšíme se na jejich pozdravy našim časopisem.

Barvínek

19

2. 9. Stopem do střední Asie

Neuvěřitelnou půlroční cestu absolvovala moje kamarádka Ilona, když se stopem dostala spolu s kamarády z České republiky až do Kazachstánu. O zážitcích i o poznávání jiných kultur se budeme bavit v Barvínu.

5. 9. Písníčky z jara 2017

Ohlédneme se za hudebními alby, které jsme si představovali ve druhé polovině školního roku 2016/2017. Tentokrát začneme dvakrát na Slovensku, se skupinou Vinimíni a písničkářem Miro Jilem. Do Čech se vrátíme s albem Loutky v nemocnici.

12. 9. Ohlédnutí za prázdninami 2017

Prázdniny v roce 2017 přinesly spoustu zajímavých událostí. Za některými z nich se ohlédneme v poprázdninovém Barvínu.

19. 9. Telefonické Riskování

První telefonické Riskování po prázdninách vás zve ke spolupráci. Volejte a pomáhejte našemu příběhu, aby se rozvinul.

23. 9. Devadesátiletý mladík Hurvínek

Představíme naši snad nejnámější loutkovou dvojici, Spejbla a Hurvínka. Budeme mluvit s Martinem Kláskem, který už přes čtyřicet let propůjčuje oběma loutkám hlas, ale slovo dostanou i Spejbl s Hurvínkem.

26. 9. Zářijový magazín

V magazínu si představíme nové dětské CD písničkáře Montyho, navštívíme zámek ve středočeské Loučnici a nabídneme ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže v Olomouci.

Barvínek naladíte v úterý v 16 hodin a v sobotu od 9.30 na Radiu Proglas. Další informace hledejte na stránkách barvinek.proglas.cz.

ROZHODL JSEM SE MODLIT. O PRÁZDNINÁCH NA MINISTRANTSKÉM TÁBOŘE TO ŠLO DOCELA DOBŘE, TAK PROČ TO NEZKUSIT I V ZÁŘÍ.

Cestou do školy jsem se stavil u kapličky, abych si před křížem a u obrazu Panny Marie vyprosil požehnání.

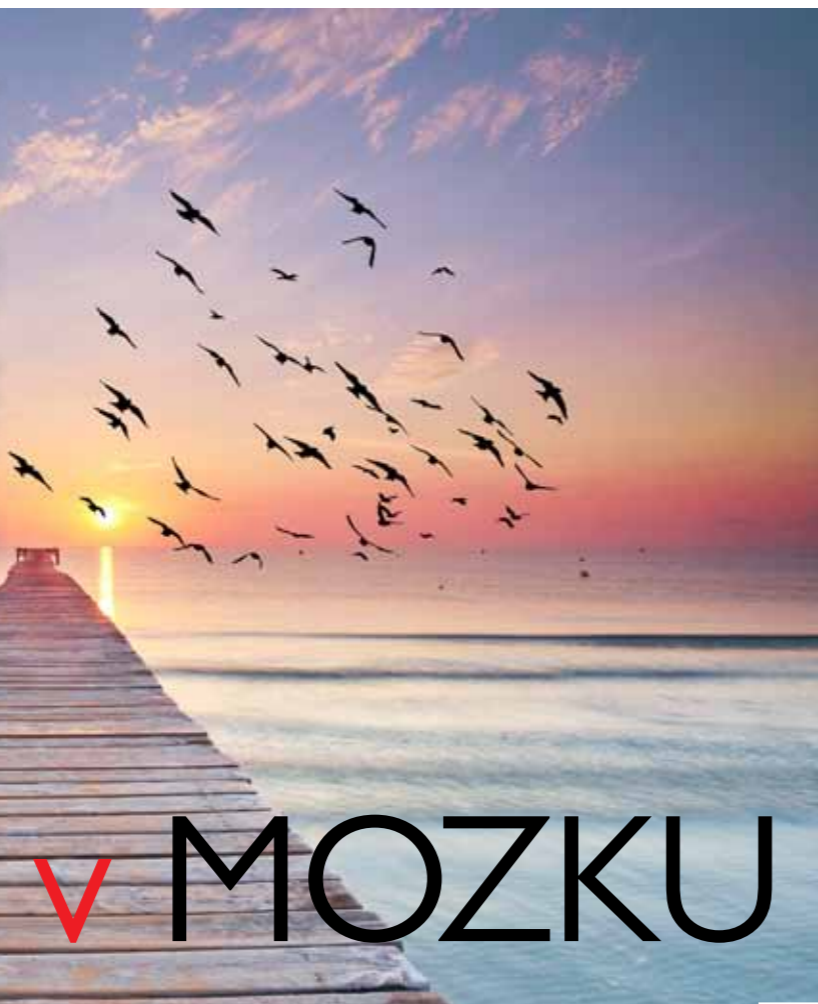
V hlavě to začalo vířit a nohy skoro chtěly utíkat. Napadlo mne tolik věcí, které musím, bych měl, bych chtěl... a jsem zapomněl. Prsty hrábly po mobilu, abych aspoň zkontroloval hodiny a něco ze svých nápadů zaznamenal. Z modlitby se začal klubat pracovní brífink. Jak je to možné? To nechci.

Zklidni se, vystup z rychlíku prolínání se skutečností s počítačovou hrou a se školou jako nutnou (nudnou) kulisou a objevíš věci! Na prvním místě co víří tvou hlavou, co zaměstnává mysl.

Spočínutí v modlitbě nepřijde samo bez snahy o vnitřní ukázněnost. Proto nejprve odříkávej své modlitby ne za pochodu, cestou autobusem či autem, ale v tichu, ráno, doma. A to dříve, než se podíváš na mobil, zapneš rádio či počítač. Ticho setrvání, ostrov pokoje, zdroj síly a zdravého rytmu dechu.

Stojím před křížem v kapličce a vím, že pět (nebo aspoň tři) minuty tu jsem jen pro Boha. Hukot a vřava v hlavě už slabne, na obzoru se dáva tušit vycházející slunce nad klidnou hladinou. Do modlitby je třeba se probít tichým pevným zůstáváním.

Maria, Panno, Hvězdo mořská, oroduj za nás!

BOUŘE V MOZKU

OTEC MAREK MIŠKOVSKÝ

Foto: Jenny Sturm – Adobe Stock